

คิดสักนิด...สะกิดใจ

ท่านทั้งหลายอยากจะไปด้วยหรือ???....

รักของท่าน คือรักแท้ หรือรัก(เล่น)

สองสามวันที่ผ่านมา ได้ยินเสียงเชียร์กีฬา เสียงซ้อมเพลงเชียร์กีฬาสิ ทำให้ทุกคนที่ดำเนินชีวิตใกล้รั้วโรงเรียนได้ทราบว่... “ช่วงนี้เริ่มเข้าสู่เทศกาลกีฬาสิแล้ว” เป็นช่วงเวลาแห่งการปลดปล่อยจริง ปล่อยพลังระหว่างเพื่อนๆ พี่ๆน้องๆ ในโรงเรียน เสียงร้องเพลงดังกระหึ่มโรงเรียน ยิ่งถึงช่วงเวลาซึ่งเป็นชี้ตายในคะแนนสำคัญๆ จะได้ยินเสียงปรืดปรืดกระหึ่มไปทั่ว

ในชีวิตนี้ หากได้พบกิจกรรมดีๆ เพื่อนดีๆ ชีวิตนี้ก็มีความสุขแล้ว ไม่รู้จะมีใครเห็นตรงกันมากน้อยเพียงใด หากว่าเราได้พบกับงานที่พออยู่พอใช้ไม่ลำบากใจไม่เหนื่อยใจมากนัก พอให้มีบ้างเป็นแรงกระตุ้นความมุ่งมั่นในชีวิต ชีวิตของเราก็ไม่ได้เปล่าประโยชน์แต่กลับมีความหวัง และมีแรงก้าวต่อไปในชีวิต

หากเราได้พบว่าผู้ที่อยู่ข้างๆเรา เป็นเพื่อนที่พร้อมจะเดินเคียงข้างชีวิตของเราทั้งยามสุขหรือทุกข์ ยามเจ็บป่วยหรือว่าสบายดี มาทบทวนดูแล้ว มันใจว่า อุณหภูมิความสุขจะเพิ่มขึ้นมากมายเป็นแน่ ดังคำที่คนมักจะพูดกันว่า “ชีวิตทั้งชีวิต ได้พบเพื่อนแท้เพื่อนตายสักคน ก็ไม่เสียทีที่เกิดมาเป็นคนแล้วหละ....” เพื่อนแท้เพื่อนตายนั้น อาจจะเป็นคู่ชีวิต เป็นญาติพี่น้อง เป็นเพื่อนร่วมเรียน ร่วมงานของเรา คนใดคนหนึ่ง หรืออาจหลายคนก็ยอมเป็นไปได้ (อันที่จริงเคยคุยกันไปแล้วว่า... “เพื่อนแท้ นั้นไม่ได้เกิดจากคนอื่นเข้ามาหาเรา แต่เพื่อนแท้จะเกิดได้ก็เมื่อ เราได้มอบมิตรแท้เพื่อนแท้ให้กับผู้อื่นก่อนนั่นเอง)

พระเยซูเจ้าจึงตรัสถาม...ว่า “ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ” (ยน. 6:67)

เพื่อนแท้ที่นั้นก็มักจะมืบทศันบทพิสูจน์รักแท้ที่นั่นเป็น...รักแท้จริง หรือจะเป็นรักเล่ห์(กล) ดังคำที่เขาว่าไว้ว่า “คนสองคนอยู่ร่วมกันก็ย่อมจะมีกระทบกระทั่งกันบ้าง เหมือนลิ้นกับฟัน ขบกันก็เป็นเรื่องธรรมดาธรรมชาติ” ทองแท้ย่อมต้องมีการถูกพิสูจน์จากไฟอันร้อนแรง

ชีวิตของเรา ได้ชื่อว่าเป็นมิตรแท้กับพระเยซูเจ้า หลายครั้งชีวิตของเราก็ถูกพิสูจน์ ไม่ว่าจะสิ่งที่ผ่านมาเข้ามาในชีวิตและพิสูจน์ความเป็นมิตรแท้ของเราจะเป็น ความสุขที่อาจจะทำให้เราหลงกับความสุขที่มีเข้ามาและลืมพระ หรือจะเป็นความทุกข์ที่ทับถมเข้ามาจนเราก็ลืมไปอีกครั้งว่า...พระไม่เคยห่างและทิ้งเราเลย หรือจะเป็นหน้าที่การงาน ลาภยศ ทรัพย์สินเงินทองที่ชักนำหรือบีบเราให้สนองสนใจจนหมดใจไม่มีที่ว่างในหัวใจพอที่จะเป็นที่พำนักของพระอยู่อีกต่อไป

พระเยซูเจ้าจึงตรัสถาม...ว่า “ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ” (ยน 6:67)

เสียงที่พระเยซูเจ้าตรัสถามบรรดาศิษย์ บรรดาอัครสาวก มีที่มาจากที่บรรดาศิษย์เริ่มสงสัยในตัวของพระเยซูเจ้าว่า...ความสุขที่พระองค์สัญญา อีกทั้งชีวิตของพระองค์ที่จะมอบให้ จะตรงกับใจของเขาหรือไม่ พระองค์คงจะเสียใจน้อยใจไม่น้อยกับความคิดที่จะทิ้งพระองค์และไปหาสิ่งใหม่... พระองค์คงสุขใจไม่น้อยกับคำตอบของเปโตรที่ว่า “พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า? พระองค์ทรงมีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร พวกเราเชื่อ และรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” สรุปใจความก็คือ เปโตรและเพื่อนๆบอกว่าจะเป็นเพื่อนแท้ที่ไม่ทิ้งมิตรแท้ของพวกเขาไป

เป็นคำถามสำหรับเรา เป็นบทพิสูจน์สำหรับเราเช่นกันว่า “แล้วตัวฉันล่ะ จะคิดอย่างไร จะทิ้งพระเยซูเจ้าไป หรือจะเป็นเพื่อนแท้ที่อยู่เคียงข้างพระเยซูเจ้ามิตรแท้ของเราต่อไป ไม่ว่าจะพบเจอเรื่องใดก็ตาม” รักของเรานั้นจะเป็นรักแท้...หรือรักเล่ห์

โดย... นกขุนทอง